

La conya dels 17 impostos

En l'última conferència de premsa abans de deixar el càrrec, el secretari d'estat d'Hisenda cessant, Enrique Martínez Robles, ha confirmat el que sempre havíem temut: aquest home no serveix. Des que va substituir Josep Borrell l'any 93 que ja ho sospitàvem, però és tan discret, tant, que havia aconseguit mantenir el dubte obert. Ha hagut de ser l'agror de les últimes hores al despatx del ministeri el que ha aconseguit destapar la veritat.

Quan li van preguntar què pensava dels pactes entre el PP i Convergència i Unió sobre finançament autonòmic, va rebentar i va venjar-se de tant de temps de mesura i discreció: "Si és cert el que s'ha dit -va dir als periodistes-, compadeixo qui m'hagi de substituir quan s'assegui aquí per presentar la campanya de renda i els expliqui a vostès que, a més a més d'aquest, tindrem 17 impostos més". I apa, ara vés i paga content.

L'inefable secretari d'estat (vés a saber d'on el va treure, en Solbes) feia la conferència de premsa ritual per explicar la campanya de l'impost de la renda, l'IRPF, que comença aquest dijous, dia 2. Segurament va dir això dels "17 impostos més" perquè va ser el més desafortunat i demagògic que se li va ocórrer. És

evident que anunciar a la gent que hi haurà 17 impostos més, a part de ser una mentida com una casa, no més pot servir per desanimar el contribuent més complidor (els altres ja no cal desanimar-los perquè ja ho estan).

Ara Martínez Robles se n'anirà cap a casa i deixarà els funcionaris de l'Agència Tributària que corrin darrere la gent perquè pagui els impostos...

Molt bonic. No té gens de mèrit esvalotar el galliner amb tot això del finançament autonòmic o la corresponsabilitat fiscal, perquè són qüestions difícils d'entendre i si algú vol enredar la troca ho té bé. El mèrit serà de qui ho expliqui bé, tant si està a favor de la solució final com si n'està en contra.

L'ex-president Joan Lerma sí que ha intentat fer crítica constructiva, carregar-se els acords PP-CiU amb ar-

guments mínimament seriosos, però està en fals: pel que se sap, el model de finançament autonòmic podria continuar sent un xurro, molt semblant al que proposava el mateix Aureli Martínez, conseller d'Economia i Hisenda de la Generalitat valenciana en l'època de Lerma. Un sistema complicat basat en una "corresponsabilitat fiscal" etèria.

Aquesta mateixa setmana hi ha un cas pràctic. Dijous aneu a l'estanc i compreu els impresos de la renda. Veureu un requadre que diu això de la "corresponsabilitat..."

Els d'Aragó i les Illes hi han de posar el 10 per cent del que els toqui pagar a Hisenda. Els del Principat i el País Valencià hi han de posar el 15 per cent. Figura que aquestes quantitats van destinades al finançament de la comunitat autònoma, però qualsevol amb dos dits de front veu que amb aquests diners no hi ha ni per pipes. Amb això no es paguen la sanitat, l'ensenyament o les carreteres que gasta el contribuent i la seva família al cap de l'any.

Tot té explicació: aquest 10 o 15 per cent és només una petita part dels diners que rep l'autonomia. Són uns diners que abans ja rebia, però ho feia més tard i sense que l'imprès de la renda digués res de "corresponsabilitats".

El cas és que aquest sistema no ha estat suficient i per això els pactes PP-CiU han elevat la cessió de l'IRPF fins al 30 per cent, a partir de l'any que ve. Seran més diners i, per tant, més facilitats perquè la Generalitat de Catalunya arribi a fi de mes.

La gran novetat és que la Generalitat "tindrà gent" a l'Agència Tributària i que el Parlament podrà regular una part de l'IRPF, equivalent aproximadament al 15 per cent del que hagi de pagar el contribuent. És a dir, si el Parlament vol (si vol), podrà abaixar aquesta part de l'impost que li toca, però més val no fer-se il·lusions. A això feia referència Martínez Robles en parlar de 17 impostos més: no n'hi haurà 17 més (corresponents a 17 autonomies), sinó un de sol que potser tindrà diferències tècniques d'una comunitat a l'altra, però això no comporta que es paguin més impostos. Ni, desgraciadament, que se'n paguin menys. Un xurro. ■

JORDI FORTUNY

*"Si les comunitats
autònomes volen (si volen),
podran abaixar la part
de l'impost de la renda
que els toqui, però més
val no fer-se
il·lusions."*